

[Handelsministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) var af samme Opfattelse og vilde have en friere privat Udveksling; men det ærede Medlem Hr. Prieme vendte sig skarpt mod, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) havde sagt til Fordel for en friere privat Vareudveksling. Først siger det ærede Medlem Hr. Prieme, at han vil rette det simple Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), om man f. Eks. skulde gaa ind paa ved en simpel Registrering at lave Vareudveksling med polske Kul f. Eks. Jeg tror, sagde det ærede Medlem Hr. Prieme, at vi ikke alene staar over for Problemet polske Kul, men over for en lang Række Problemer, idet der i Forvejen er truffet Aftale, ikke alene med England, men ogsaa med Tyskland, og at man derfor ikke kan indføre en Bestemmelse som den, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) tænkte sig, og, siger det ærede Medlem Hr. Prieme — jeg citerer fra Sp. 2369 —:

„Vil det ærede Medlem og hans Parti gaa ind for, at man uden videre registrerer disse Vareudvekslinger, med andre Ord legaliserer det Undersalg af danske Landbrugsprodukter, som vitterligt er foregaaet i Udlandet — en Dumping? Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han tror, det er til Gavn for Landet, at vi her legaliserer en Dumping af danske Landbrugsprodukter, og at de paagældende, som er saa heldige at faa saadanne Vareudvekslingsaftaler bragt i Stand, udelukkende skal gøre sig betalt paa de danske Forbrugeres Bekostning.“

Det er jo ikke til at tage fejl af. Det ærede Medlem Hr. Prieme advarer mod en Vareudveksling, der gaar for sig paa den Maade, at en dansk Landbrugsvarer bliver afsat til et Land, hvortil den ikke normalt kan afsættes, fordi Tolden er saa høj i det paagældende Land, at Varens Pris bliver for ringe, efter at Tolden er betalt, men naar Varen saa kan udveksles med en her i Landet, altsaa i Danmark, efterspurgt Vare, kan der tjenes saa meget paa denne efterspurgte og importbegrænsede Vare, at der af Fortjenesten paa den kan ydes et Tilskud til Prisen for Landbrugsvareren, som den er udvekslet med.

Her staar man ved Problemet Dumping, siger det ærede Medlem Hr. Prieme, iværksat paa danske Forbrugeres Bekostning. (*Christmas Møller*: Er det forkert?). Nej, jeg gør ogsaa disse Ord til mine; jeg vil tage det ærede Medlem Hr. Prieme til Indtægt for mit Standpunkt; men for at kunne gøre det maa jeg dokumentere, hvorledes det

ærede Medlem Hr. Prieme har stillet sig, da Spørgsmaalet Vareudveksling var til Behandling. Men ikke nok hermed siger det ærede Medlem Hr. Prieme, at slige Vareudvekslinger vil føre til, at „langt den største Del af den danske Handelsstand vilde blive endnu haardere ramt, end den i Forvejen er“, og Resultatet, siger det ærede Medlem, vilde blive, at „nogle ganske faa vilde kunne tilrive sig disse Forretninger, medens langt den største Del af Handelsstanden maatte blive tilbage og se paa, hvad der her foregik“. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav Udtryk for den selv samme Opfattelse og pegede med Rette paa, hvilken fantastisk Fordel det kunde være for den enkelte at faa saadanne private Vareudvekslinger i Stand og have Indførsel til Danmark af de Varer, som ellers importbegrænsedes.

I Henhold til, hvad der saaledes fremhævedes, da Valutaloven drøftedes, og hvad der blev bestemt i Loven, har jeg selvfølgelig maattet være meget agtpaagivende over for fremkommende Krav om Vareudvekslinger, idet det til syvende og sidst aligevel er mig, der ifølge Loven har Ansvaret for de Vareudvekslinger, der finder Sted. Jeg maatte være agtpaagivende, ikke blot som Følge af, hvad jeg her har fremført, men tillige, fordi disse Vareudvekslinger kunde og fremdeles kan komme direkte paa tværs af Regeringsaftaler og -forpligtelser, Forpligtelser, som Danmark har paataget sig ved disse Aftaler. Jeg har slet ikke nødig at nævne Eksempler herpaa; det maa være indlysende for enhver, at Danmarks hele handelspolitiske Forhold for længst har udviklet sig paa den Maade, at vore Hovedaftagere af danske Varer nøje følger vore Indkøb andetsteds, ogsaa naar Talen er om Vareudveksling.

Ved private Vareudvekslinger tilsigter man fornuftigvis at opnaa en øget Eksport; der bliver slet ikke Mening i privat Vareudveksling, dersom den ikke fører til en dansk Vareeksport, som ellers ikke kunde opnaas. Men hvem kan i en Haandevending afgøre, om der faktisk og reelt er Tale om en Forøgelse af vor Eksport gennem saadanne Vareudvekslinger?

Der har f. Eks. været Tale om Vareudveksling mellem amerikanske Aftagere af dansk Smør og danske Aftagere af amerikansk Frugt, men man maa jo ikke glemme, at der ikke er anden Hindring for Eksport af dansk Smør til Amerika end den høje amerikanske Told. Mig bekendt er der ikke Forbud mod Indførsel af dansk Smør eller i det hele taget af Smør til Amerika, men